

gaa saa langt ud, at Havneværkerne næsten helt komme paa dybt Vand. Muligheden for senere at kunne udvide en saadan Havn ere meget ringe. Hvis Havnen ikke skal gøres meget stor, kan man ikke lægge Mundingen udefter; den maa da enten besejles i en Retning parallel med Kysten eller ogsaa inde fra Landsiden, hvilket selvfølgelig er ubekvemt. Hvis man ikke vil gaa til meget store Bekostninger, kan der ikke skaffes rummelige Kajer eller Oplagspladser, og Forbindelsen med Land er ubekvem og besværlig. Man har under de ved Skagen foreliggende Omstændigheder anset det for utvivlsomt rigtigt at foretrække en landfast Havn. Men i øvrigt vil jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Øhavn i Almindelighed tilføje dette, at der har jo været og er fremdeles en ikke ringe Meningsforskel om Hensigtsmæssigheden overhovedet af forskellige Havneanlæg; saaledes er særlig Hundested Havn, som det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) forleden nævnte, et Stridens Emne, idet nogle anse dette Anlæg for særdeles vellykket, andre mene det modsatte. Jeg har derfor allerede for et Par Maaneder siden nedsat en lille Kommission eller et Udvalg af vandbygningskyndige for at undersøge hele Spørgsmaalet om Øhavne og klargøre Resultaterne af de Erfaringer, vi i saa Henseende have indvundet, for at komme paa det rene med, under hvilke Forhold Øhavne ere hensigtsmæssige, og under hvilke Forhold landfaste Havne ere at foretrække. Denne lille Kommission har endnu ikke fuldendt sit Arbejde, men naar det er sket, haaber jeg, at vi ville have fastere Grund for Bedømmelsen af hele dette Spørgsmaal, end vi have haft hidtil. Jeg nævnte før, at det vil være lidet ønskeligt, om Anlægget af Skagens Havn ikke gennemførtes, saaledes som i Forslaget foreslaaet, i 4 Aar, idet det vil være mest økonomisk at gøre Arbejdet færdigt i nogenlunde kort Tid.

Naar jeg derefter gaar over til Høfderne, er det jo det Spørgsmaal, som har givet Anledning til mest Tvivl. Dette er saare naturligt, fordi der neppe er et eneste Menneske, som tør paatage sig med fuldstændig Sikkerhed at sige, at de meget store Udgifter, som her efterhaanden ere anvendte, og som vi maa være forberedte paa ogsaa i Fremtiden, i Virkeligheden ere vel anvendte. Forholdet er snarere det, at mange, selv af dem, der oprindeligt have været stemte for at faa Høfdeanlægene gennemførte, ere komne til at nære Tvivl om, hvorvidt det har været en for-

ständig Ting, og det er meget sandsynligt, at hvis vi med de Erfaringer, der ere gjorte, i Dag stod over for Spørgsmaalet, om vi overhovedet skulde begynde paa Høfdeanlæg eller ej, vilde Svaret maaske blive benægtende. Men paa den anden Side er det heller ikke let at finde nogen, der vil paatage sig Ansvar for, efter at vi en Gang ere begyndte og ere gaaede saa vidt som sket er, da at sige Stop. Hvad særlig angaar Spørgsmaalet om Høfdeanlæg paa den nordre Limfjordstange — de Høfder, der her ere bragte i Forslag — er Formaalet med dem, saaledes som det ogsaa fremgaar af Anmærkningerne til Lovforslaget, ganske særlig at sikre Besejlingen af Thyborøn Kanal ved at fastholde og yderligere udvikle de Fordele, som i ikke uvæsentlig Grad allerede ere naaede i Henseende til at bevare et bestemt Sejlløb med nogenlunde konstante Dybdeforhold. Fra alle Sider synes Teknikerne at være enige om, at hvis man lader den nordre Limfjordstange ligge hen, som den ligger nu, vil man ikke kunne undgaa en stadig Sandvandring ind i Thyborøn Kanal, som ikke blot medfører stor aarlig Bekostning for at holde Dybden ved lige, men som tillige ved at gøre Forholdene usikre bevirker, at de Fordele, som Sejladsen kan have af Kanalen, i væsentlig Grad forringes. Med Hensyn til Spørgsmaalet om helt at abandonnere Høfderne og erstatte dem med en Dæmning ved Odde Sund, er der fra forskellige Sider allerede gjort opmærksom paa, at det er en Foranstaltning, om hvilken man paa Forhaand kan sige, at den vil medføre baade visse Fordele og visse Mangler; men dens Virkninger som Helhed er det ganske umuligt at forudsige, saaledes ogsaa, hvorledes den vil komme til at virke med Hensyn til Forholdene i Thyborøn Kanal. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) gjorde gældende, at Dæmningen ikke paa nogen Maade vil have en ugunstig Virkning paa Dybden i Thyborøn Kanal; fra Vandbygningsvæsenets Side er man tilbøjelig til at nære den modsatte Opfattelse. Man tror, at hvis vi gaa hen og lukke ved Odde Sund, ville de Fordele, som dog til Dels nu ere opnaaede ved det, som er foretaget, være tabte, og den Nytte, som man kan have ogsaa særlig af Thyborøn Kanal for Fiskeriet, vil blive i væsentlig Grad forringet, om ikke helt tabt. Over for saa usikre og vanskelige Forhold, som der her i det hele er Tale om, har jeg ikke kunnet se rettere, end at det er forstandigt at følge den Vejledning, som